

сумрачината на декемврийския ден”. След около век бе показан истинският ѝ лик, като достигна до нас опазената от поколения преди и съхранявана в храма. Загадка е нейното някогашно местопребиваване? От коя от старите църкви е - от „Св. Архангел Михаил”, или скътана от някои от разрушенията на „Св. Атанасий”, или от църквичката, носеща името на св. Николай, разрушена след идването на османлиите? Съществуването ѝ доказва, че все още има какво да преоткриваме, търсим и желаем като специалисти. Самата ѝ поява потвърждава характерните белези на епохата, на знаците оставени ни и популяризирането им.

Достигналото да нас културно наследство е същността и нова визия на ИМ, който преди година и половина получи своята самостоятелност като институция сред последните от музейната колегия въпреки многото перипетии. В предстоящата реализация на своя експозиция музейните специалистите трябва да се постараят да използват даденостите на културното наследство на региона с представянето им от новата си позиция, за да популяризират разноликата същност на селището, което не са само за събитията от 1876 г. а породилата ги и последващата им същност. Паметта е разностранна и ИМ има задължението да я направи достъпна за публиката си, с което ще допринесе и за своята същност неразделна от името и на Перушица. Стремещът ще е насочен не толкова към ремонта и обновяването на сградата за придобиване на нова визия и облик, а към промяна на мислене, на възприятия за същността си при осъществяване и популяризиране на характерната перушенска специфичност.

Снимка 3. Икона “Св. Николай Чудотворец”